

KÚRIA

Bfv.II.713/2011/5.szám

A Kúria Budapesten, a 2012. február 2. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a II. r. terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Békéscsabai Városi Bíróság 14.B.167/2009/161. számú ítéletét és a Békés Megyei Bíróság 8.Bf.362/2010/15. számú ítéletét a II. r. terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Békéscsabai Városi Bíróság a 2010. július 2-án kihirdetett 14.B.167/2009/161. számú ítéletével a II. r. terheltet bűnösnek mondta ki:

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettségében [Btk. 318. § (1) bek., (2) bek. a) és c) pontja, (6) bek. b) pontja], csalás büntettségének kísérletében [Btk. 318. § (1) bek., (2) bek. c) pontja, (4) bek. b) pontja], 2 rb. magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §], 19 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §].

Ezért őt - halmazati büntetésül - 3 év börtönre, valamint 4 év közügyektől eltiltásra ítélte és 2.233.995 forint erejéig vagyonelkobzást rendelt el.

A II. r. terhelt és védője által elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés végett bejelentett fellebbezés folytán

másodfokon eljáró Békés Megyei Bíróság a 2011. április 21.-én megtartott nyilvános ülésen meghozott 8.Bf.362/2010/15. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a II. r. terhelte vonatkozó részében megváltoztatta. A család bűntettének kísérleteként minősített cselekmény minősítését pontosította és a vagyonekbevitel összegét 2.202.492 forintra mérsékelte. Egyebekben a II. r. terhelte érintően az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bíróságok által megállapított tényállás lényege a következő:

1.

Az I. r. és a II. r. terheltek 2006 őszén elhatározták, hogy szükségük lenne egy cégre, amelyben azonban ők személyesen nem vesznek részt. Ennek érdekében az I. r. terhelte felkereste a III. r. terhelte, hogy alapítsanak egy betéti társaságot, amelyben a III. r. terhelte lenne a betag. A III. r. terhelte ebbe beleegyezett, és megkérte B. M.-t, hogy legyen ő a bt. kültagja. Ezt követően a terheltek 2006. november 2. napján megalapították a B. Betéti Társaságot, amelynek a III. r. terhelte lett a betagja, illetve az üzletvezetője, B. M. pedig a kültagja. A cégalapításhoz a pénzt a II. r. terhelte adta. A cégbíróság a B. Bt.-t 2006. november 29. napján bejegyezte a cégnyilvántartásba.

Ezt követően az I. r. és a II. r. terheltek elhatározták, hogy különböző személyeknek 10.000-15.000 forintot ajánlanak azért, hogy műszaki cikket vásároljanak hitelre, a saját nevükre. A hitelkérelmekhez a B. Bt. nevében állítanak majd ki valótlan tartalmú munkáltatói igazolásokat, amelyeket a III. r. terhelttel 5.000-10.000 forint ellenében aláíratnak. Az így megszerzett árut értékesítik, és a hasznon osztoznak.

Az I. r. terhelte az 1., 3-16. és a 17-22. tényállási pontokban részletezett esetekben a kiválasztott személyek személyi irataival bement a műszaki boltba. Kiválasztotta a televíziót és - a részére korábban átadott személyi iratok segítségével - kitöltötte a hitelkérelmet. Ezt követően az addig várakozó hiteligénylőt a pulthoz hívta azért, hogy a hitelkérelmi lapot, valamint a kölcsönszerződést aláírja.

Az egyes hitelfelvételeknél az V. VI. VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. és XVI. r. munkanélküli, minimális jövedelemmel rendelkező vagy rendszeres jövedelemmel nem rendelkező terheltek voltak a hitelt felvevő adósok, akiknek sem szándékukban nem állt a hitelek felvétele, sem pedig reális lehetőségük nem volt azok törlesztésére.

A II. r. terhelte a tényállás 1., 3-7. 10-14. és 17-22. pontjában hitelfelvevőként szereplő személyeket gépkocsival B.-re, az A. úton lévő Áruházba szállította, és támogató jelenlétével segítséget

nyújtott az elkövetéséhez. A hitelre vásárolt műszaki cikkeket valamennyi esetben rögtön a IV. r. terhelthez szállította.

A megszerzendő áruk értékesítése érdekében az I. r. terhelte már az első televízió megvásárlását megelőzően megkereste a IV. r. terhelte avégett, hogy az általuk a fenti módon megszerzendő televíziókat megvásárolná-e. A IV. r. terhelte ebbe beleegyezett tudva arról, hogy az általa megvásárolandó televíziók bűncselekmények elkövetéséből fognak származni. A televíziókat az üzletben vásárolt összegnél 50.000 forinttal olcsóbban vette meg az I. r. terhelttől.

A II. r. terhelte a fentebb részletezett módon az alábbi cselekmények elkövetésében működött közre:

tényállás	adós	sértett	kár (Ft)
1. tényállás (2006.12.29.)	Keller József VI. r.	Bank	153.999
3. tényállás (2007.01.23.)	Majernyik Jánosné VIII. r.	Bank	191.999
4. tényállás (2007.01.24.)	Barát Julianna IX. r.	Bank	224.000 kísérlet
5. tényállás (2007.02.14.)	Rácz István X. r.	Bank	239.999
6. tényállás (2007.02.19.)			239.999 =479.998
7. tényállás (2007.02.14.)	Jenei János	Bank	269.999 kísérlet
10. tényállás (2007.02.27.)	Jónás Annamária XII. r.	Bank	287.999
11. tényállás (2007.03.02.)			279.999 =567.998
12. tényállás (2007.03.02.)	Domokos József XIII. r.	Bank	304.000
13. tényállás (2007.03.07.)			110.000 =414.000
14. tényállás (2007.03.09.)	Barta István XIV. r.	Bank	324.000 kísérlet
17. tényállás (2007.03.12.)	Borbély János	Bank	287.999
18. tényállás (2007.03.16.)			279.999 =567.998
19. tényállás (2007.03.13.)	Andor Sándor XV. r.	Bank	287.999
20. tényállás (2007.03.17.)			287.999 =575.998
21. tényállás (2007.03.14.)	Jónás István V. r.	Bank	287.999

22. tényállás (2007.03.19.)	Szűcs János XVI. r.	Bank	439.999
--------------------------------	------------------------	------	---------

Tényállás 23. pontja

A II. r. terhelt 2007. január 30.-án az O. Bank sértetthez nyújtott be 10 millió forint kölcsönigényt, amelyhez valótlan tartalmú munkáltatói igazolást csatolt.

Tényállás 24. pontja

A II. r. terhelt 2007. február 7.-én balesetet szenvedett az S.-né P. E. tulajdonát képező személygépkocsival. A gépjármű szakértő 269.919 forint kárt állapított meg, de a II. r. terhelt ennél több pénzt kívánt megszerezni a Biztosító sértettől. Ennek érdekében 2007. február 7. napját követően készített két hamis készpénzfizetési számlát 258.500 forint és 145.000 forint végösszeggel, amelyeket jogtalan haszonszerzés céljából benyújtott a biztosítóhoz azért, hogy a tévedésbe ejtett sértett 403.500 forintot fizessen 258.500 forint helyett. A terhelt cselekménye 133.581. forint kár okozására irányult, azonban a sértett észlelte, hogy a számlák hamisak és ezért a kifizetést megtagadta, így kár nem keletkezett.

A II. r. terhelt cselekményei összességében 5.017.985 forint kár okozására irányultak, amelyből 4.199.986 forint kár ténylegesen be is következett.

A megyei bíróság nem tartotta alaposnak a II. r. terhelt védőjének azt az érvelését, amely szerint a II. r. terhelt cselekményeinek minősítését bűnsegédként a hitelt felvevő terheltek, mint tettesek cselekményéhez szükséges igazítani. A másodfokú bíróság ezzel szemben egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy miután az I. r. terhelt cselekményei társtettesi cselekmények, és a II. r. terhelt az ő cselekményéhez nyújtott segítséget, ezért a II. r. terhelt bűnsegédi minősége az I. r. terhelt által társtettesként elkövetett cselekmények számához igazodik.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a II. r. terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján. Aszerint a II. r. terhelt terhére megállapított, a Btk. 318. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdésének a) és c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdésének b) pontja szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett csalás büntetnének törvénysértő minősítése folytán törvénysértően súlyos büntetés kiszabására került sor. A bűncselekmények elkövetésében részesként közreműködő II. r. terhelt cselekményének a minősítése ugyanis a csalást tettesként elkövető terheltek által elkövetett bűncselekmények számához igazodik, és ezért a terhelt cselekményeit a Btk. 318. § (4) bekezdésének a) pontja, vagy

legfeljebb az (5) bekezdésének b) pontja szerint minősülő 19 rb. bűncselekményként kell értékelni. Ennél fogva a büntetési tételkeret is leszűkül. A védő mindezek alapján a minősítés megváltoztatását és a büntetés enyhítését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.2118/2011. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt nem tartotta alaposnak. Egyetértett a felülvizsgálati indítványban foglalt érveléssel annyiban, hogy csak ugyanazon elkövető több cselekménye kerülhet a folytatólagosság egységébe, s ezért a sértetti azonosság a különböző tettesek alapcselekményeit nem olvasztja a folytatólagosság egységébe. Ennek folytán a II. r. terhelt terhére megállapított, bűnsegédi minőségben elkövetett cselekménysorozat nem 1 rb. folytatólagosan elkövetett bűncselekménynek, hanem 19 rb., a tettesi alapcselekményhez igazodóan minősülő csalás büntettének. Miután azonban a terhelt terhére megállapított további bűncselekmények minősítése törvényes, és a terhelt mindösszesen 41 rb. bűncselekményt valósított meg, ezért a részben törvénysértő minősítés ellenére a kiszabott 3 év börtön és 4 év közügyektől eltiltás törvénysértőnek nem minősül. Mivel egyéb, a felülvizsgálatot megalapozó eljárási szabálysértés sem állapítható meg, a Legfőbb Ügyészség azt indítványozta, hogy a Kúria a marasztaló jogerős döntést a II. r. terheltet érintően hatályában tartsa fenn.

A Kúria a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a védő a terhelt felülvizsgálati indítványát fenntartotta és azzal egyező indítványt tett. Álláspontja szerint a Legfőbb Ügyészség tévesen állapította meg, hogy a törvénysértő minősítés a büntetés kiszabása körében nem releváns. A bíróságok által értékelt nyomatékos enyhítő körülményeket ugyanis az enyhébb minősítésre figyelemmel újra kell értékelni. A terhelt büntetlen előéletére is figyelemmel, vele szemben lényegesen enyhébb büntetés kiszabása indokolt.

A legfőbb ügyész képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakkal egyező nyilatkozatot tett.

A II. r. terhelt a nyilvános ülésen azt hangsúlyozta, hogy a tanúk az eljárásban nem tettek rá terhelő vallomást. A bűncselekményeket nem követte el.

III. A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

1.

A felülvizsgálat olyan rendkívüli jogorvoslat, amelyre csak a törvényben pontosan meghatározott feltételek esetén nyílik lehetőség. A felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség érvényesül. A tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem vizsgálható, nem bírálható felül.

A II. r. terhelt a nyilvános ülésen előadott nyilatkozatában a tényállást támadta, amikor azt állította, hogy a terhére rótt bűncselekményeket nem követte el. Erre a felülvizsgálati eljárásban nincs törvényes lehetőség, a terheltnek ez az indítványa a törvényben kizárt indítvány.

2.

Felülvizsgálati okra hivatkozott ugyanakkor a védő, amikor azt állította, hogy a jogerős ítéletben a II. r. terhelt terhére rótt bűncselekmények törvénysértő minősítése miatt törvénysértően súlyos büntetés kiszabására került sor, ezért annak enyhítését indítványozta.

A védő szerint a tényállás 1., 3-7., 10-14. és 17-22. pontjaiban írt cselekményeket tévesen minősítették a bíróságok a Btk. 318. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdésének a) és c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdésének b) pontja szerint minősülő és büntetendő 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntetnének 19 rb. - a hitelt felvevő adósok cselekményeinek minősítéséhez igazodó - enyhébb súlyú bűncselekmény helyett. A részesként felelősségre vont II. r. terhelt cselekményének a minősítése ugyanis a csalást tettesként megvalósító személyek számához igazodik.

A Be. 416. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

A Kúria előljáróban fontosnak tartja annak rögzítését, hogy a részesség járulékos jellegű bűnelkövetői alakzat. Ebből - egyebek mellett - valóban az következik, hogy a részesi cselekmény minősítésének a tettes által megvalósított bűncselekmény minősítéséhez kell igazodnia. A tettest és a részt - eltekintve az ún. minőségi túllépéstől - ugyanazon törvényi alaptényállás alkalmazásával kell felelősségre vonni, de ez nem jelenti, hogy a tettesi és a részesi cselekmény jogi minősítésének minden

tekintetben azonosnak kell lennie.

A bíróságok a tényállás 1., 3-7., 10-14. és 17-22. pontjaiban írt cselekményeket minősítették 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntettének. E 17 tényállási pontban leírt cselekmény 12 adós egy vagy több cselekményéhez kapcsolódik, akik közül egyeseket megvádoltak és elítéltek, másokat nem. Emellett azt is rögzíti a tényállás, hogy egyes esetekben a kölcsön folyósítására nem került sor, így kár nem következett be.

A 19 rb. bűncselekmény megjelölésén felül a törvényes minősítésre vonatkozó határozott indítványt sem a felülvizsgálati indítvány, sem a Legfőbb Ügyészség indítványa nem tartalmaz, ezért azok alapján nem azonosítható be, hogy mely minősítésre figyelemmel tartották törvénysértőnek a kiszabott büntetést.

Az alább kifejtendők szerint a Kúria a jogerős ítéletben foglalt minősítést nem találta törvénysértőnek, ezért felülvizsgálati indítvány szerinti minősítés további pontosítását már nem is végezte el.

A Btk. 318. §-ának (1) bekezdése értelmében a csalást az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett más tévedésbe ejt vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz.

A csalás elkövetési magatartása a tévedésbe ejtés és a tévedésben tartás. A tévedésbe ejtés esetén az elkövető a valótlan-ságot valóságként tünteti fel és ennek eredményeként a megtévesztettben, annak tudatában téves képzetek alakulnak ki.

Az irányadó tényállás szerint az I. r. és a II. r. terheltek az előzetes megállapodásuknak megfelelően választották ki azokat a munkanélküli, illetve minimális jövedelemmel rendelkező vagy rendszeres jövedelemmel nem rendelkező személyeket, akiknek 10.000-15.000 forintot ajánlottak azért, hogy műszaki cikkek vásároljanak hitelre, a saját nevükre. A hitelkérelmekhez a tényállásban rögzített módon ők biztosították a B. Bt. nevében kiállított valótlan tartalmú munkáltatói igazolásokat.

A vásárlások és az ahhoz kapcsolódó kölcsönigénylések során az I. r. terhelt ment be a leendő adósként kiválasztott személyek személyi irataival a műszaki boltba. Ő választotta ki a televíziót, majd ezt követően - a részére korábban átadott személyi iratok segítségével - ő maga töltötte ki a hitelkérelmet. Az addig várakozó hitelígénylő adóst csak ezután hívta oda a pulthoz kizárólag azért, hogy a már kitöltött hitelkérelmi lapot, valamint a kölcsönszerződést aláírja.

E tényállás alapján helyesen állapították meg az eljáró bíróságok,

hogy mind az I. r. terhelt, mind pedig a saját nevében kölcsönt igénylő adósok egyaránt megtévesztő magatartást tanúsítottak (és ekként társtettesi tevékenységet fejtettek ki) a sértett képviselője irányába. A sértett valamennyi esetben azonos volt, a B. Bank Nyrt.

A Btk. 20. §-ának (3) bekezdése szerint társtettesek azok, akik a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg. Erre figyelemmel a csalás társtettesei azok, akik az elkövetési magatartás véghezvitelében közreműködnek.

A bíróságok ennek megfelelően az I. r. terhelt büntetőjogi felelősségét a tényállás 1., 3-15. és 17-22. pontjában részletezett cselekményei alapján 1 rb. a Btk. 318. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (2) bekezdésének a) és c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdésének b) pontja szerint minősülő és büntetendő 1 rb. folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás büntettének a kísérletében állapították meg. A II. r. terhelt cselekményének a minősítését pedig az I. r. terhelt által társtettesként végrehajtott és folytatólagosan elkövetett bűncselekményhez kapcsolódóan állapították meg. Miután a felülvizsgálat alapjául szolgáló minősítést a védelem már az alapeljárásban is vitatta, a másodfokon eljáró Békés Megyei Bíróság az ítéletében kifejezetten rögzítette, hogy a II. r. terhelt az I. r. terhelt által társtettesként végrehajtott bűncselekményhez nyújtott segítséget, ezért a II. r. terhelt bűnsegédi minősége az I. r. terhelt által társtettesként elkövetett cselekmények számához igazodik (lásd másodfokú ítélet 4. oldal 6. bekezdésében).

Kétségtelen, hogy a II. r. terhelt a csalást társtettesként elkövető valamennyi terheltnek - tehát nem csak az I. r. terheltnek, hanem az árukölcsönt felvevő adósoknak is - bűnsegélynek minősülő segítséget nyújtott a bűncselekmények elkövetéséhez. Az egyes adósokat ő szállította a helyszínre, és az előzetes megállapodásnak megfelelően ő szállította el a megvásárolt televíziókészülékeket is. Ennél fogva magatartása tényállásszerű bűnsegélynek minősül a 12 adós csalárd cselekményéhez kapcsolódóan is. A Kúria számára ezért eldöntendő kérdésként merült fel, hogy ebben a helyzetben az I. r. terhelt által elkövetett 1 rb. folytatólagosan elkövetett bűncselekményhez, vagy az adósok által megvalósított egyes bűncselekményekhez, avagy egyidejűleg mindkét társtetteshez kapcsolódóan megállapítható-e a bűnsegédi bűnrészesi felelőssége. Ez utóbbi - vagyis a kettőzött - értékelést támaszthatná alá az a körülmény, hogy a II. r. terhelt külön-külön - tehát egymástól jól elkülöníthető - cselekményekkel segítette az egyes kölcsönügyletekben résztvevő mindkét társtettet, egyrészt az I. r. terheltet, másrészt az adósokat. Másként megfogalmazva, a II. r. terhelt bűnsegélynek minősülő, az adott bűncselekmény

társtettesei szerint egymástól jól elkülöníthető cselekményei az anyagi halmazat megállapításának a lehetőségét vetik fel.

A Kúria az újszerű jogértelmezést igénylő kérdést a bűncselekmény fogalmából kiindulva döntötte el.

A Btk. 10. §-ának (1) bekezdése szerint bűncselekmény az a szándékosan vagy - ha a törvény a gondatlan elkövetést is bünteti - gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra, és amelyre a törvény büntetés kiszabását rendeli. Az elmélet és a gyakorlat egység abban, hogy e bűncselekmény-fogalom három elemből tevődik össze, ezek: a tényállásszerűség, a társadalomra veszélyesség és a bűnösség. Több (rendbeli) bűncselekmény megállapítására ennek megfelelően csak akkor kerülhet sor, ha a bűncselekmény-fogalom valamennyi alkotóeleme egyaránt többszörösen megvalósul. Abban az esetben azonban, ha csupán a tényállásszerűség valósul meg többszörösen, de a bűncselekmény-fogalom további egy vagy kettő eleme már nem, akkor bűncselekménytöbbség (tehát bűnhalmazat) megállapítására nem kerülhet sor. Ez az ún. látszólagos halmazat.

Attól függően, hogy az önmagában is tényállásszerű - jelen esetben a bűnsegédi - magatartás egy vagy több reálcselekménnyel valósul meg, az elmélet és a gyakorlat különbséget tesz ún. alaki (eszmei) és anyagi halmazat között.

A Kúria azt állapította meg, hogy bár az egyes kölcsönügyletek kapcsán annak társtetteseihez kapcsolódóan mind a bűnsegédi tevékenység tényállásszerűsége, mind a II. r. terhelt szándékos bűnössége maradéktalanul megállapítható, bűncselekménytöbbség mégsem valósult meg. Az annak megállapításához még nélkülözhetetlen többszörös társadalomra veszélyesség ugyanis már nem áll fenn.

A csalás társadalomra veszélyességét a bűncselekmény védett jogi tárgya, a vagyoni jog jogosultjának sérelme határozza meg. A II. r. terhelt különböző társtettesekhez kapcsolódó bűnsegédi közreműködése azonos vagyoni jogi sérelem okozását kívánta előmozdítani. Az egyes kölcsönügyletek kapcsán a vagyoni sérelem tehát nem következett (illetve kísérlete esetén nem következhetett) be többszörösen, csupán a különböző cselekmények által előmozdított egységesen megcélzott körben. Ennek megfelelően a II. r. terhelt egymástól elkülönülő tényállásszerű magatartásait az ún. látszólagos anyagi halmazat keretei között lehetett és kellett értékelni.

A látszólagos anyagi halmazat feloldására különféle elméleti és gyakorlati megoldások alakultak ki. Az adott helyzet feloldására az ún. büntetlen utócselekmény kínálkozik, amelynek a lényege abban ragadható meg, hogy az utóbb végrehajtott tényállásszerű cselekmény nem fokozza, nem növeli az előcselekménnyel előidézett sérelmet,

csupán fenntartja azt.

Mindezek figyelembevételével az I. r. terhelt által folytatólagosan elkövetett bűncselekményegységhez kapcsolódó bűnsegély mellett a Kúria az egyes adósok társtettesi tevékenységéhez kapcsolódó bűnsegédi közreműködés alapján a II. r. terhelt bűnsegédi bűnelkövetői minőségének a külön - bűnhalmazatban - történő megállapítására már nem látott lehetőséget.

A Kúria megállapította továbbá, hogy a II. r. terhelttel szemben a büntetés kiszabására a törvényes keretek között került sor.

A jogbiztonság érdekében és „a jogerő tiszteletének” a jegyében a törvény korlátozza a jogerős ügydöntő határozatban megállapított büntetés vagy intézkedés felülvizsgálatát. Ha a minősítés törvényes és más anyagi jogszabálysértés sem történt, a büntetés nemét vagy mértékét meghatározó rendelkezéseket nem lehet megtámadni abból az okból, hogy eltúlzottan - vagy akár törvénytelen - súlyosak vagy enyhék. A büntetéskiszabás önmagában nem képezheti felülvizsgálat tárgyát.

Mindezekre figyelemmel - s miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a Kúria a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - a II. r. terheltet érintően a hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2012. február 2.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Sándor s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő
Bné